

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXVI. An Lex Diuina sit obseruatu; impletuque poßibilis sic; vt Opera
propriè sint iusta?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Ergo bonis operibus omnibus sublatris adhuc saluaret fides. Ut tignis calefaceret ex se, licet abesse ab eo splendor. Nam ipsi contendunt, fidem ab operibus ceterisque virtutibus separari aut intelligi Non posse, patet *supra* quæst. 58. vbi refutantur.

3. Demum, Discrimen Legis & Evangelij; item Libertas Christiana; item Conditionata æternæ vitæ promissio; & obligatio iusti ad legem implendam euincunt operum bonorum necessitatem Efficientiam, non solum Præsentiam, ad salutem.

QUÆSTIO LXXVI.

An Lex Diuina sit obseruatu impletuque possibilis sic, ut opera propriæ sint iusta?

LUTHERO-CALVINISTAE Negant.

LUTHERVS I. de libert. Christiana: *Æquè nobis imp̄stibilia sunt omnia præcepta; atque illud unum, Non concipi, est: Idem Aſſert. art 2. 31. 32. 36. afferit, Omnia opera iuſti sunt peccata mortalia.* Melanch. in Locis anni 1511. de pec. *Omnia hominis, quantumvis laudabilia opera plane sunt vitiosæ, & morte digna specata.* Si & alibi.

KEMNITZVS in Exam. Conc. ad. c. 11. ſeff. 6. Posſe per gratiam Legem impleri; non est controvērſia: At perfaſio quæ renatorum operibus bonis in hac vita tibū PERFECTIONEM, facit Christum post pri- man reconciliationem otioſum. Negat ergo Perfelli impleri poſſe, non vt nulla intercedant venialia, sed utopus ſimplieiter iustum poſſit appellari. In quo nil diſſentia à Lutherō, eſi videri velit.

CALVINVS Inst. 3. c. 14. §. 9. Nullum à San- diu exire potest opus, quod non mereatur iuſtam op- probrij mercedem. Similia & alibi plura.

SVADENT iſtis. 1. Calu, in Antid. Kemn. Act. 15. Quid tentatis imponere iugum super cerui- ces Discipulorum, quod nec nos, nec patres nostri por- terem portuimus? Sed per gratiam Domini nostri IESV Christi credimus saluari, quemadmodum & illi. Importabile renatis in gratia est tam morale, quam ceremoniale; Ethoc non supererat

vires naturæ, vti Morale; quod ideo importabilius est.

2. Calu. ex Gal. 3. *Qui ex operibus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum est enim Maledictus omnis, qui non permanescit in omnibus, quæ scripta sunt in libro legis huius.*

3. Quia Rom. 7. *Velle adiacet mihi; perficere autem non inuenio.*

4. Quia Iac. 2. *In multis offendimus omnes.*

5. Quia Christus est Mediator tam in omni vita renatis, quam in prima eorum iustificatione; egemusque eius redemptione, quia semper peccamus. Sin', oriosus foret.

6. Quia S. Aug. l. i. retract. c. 19. ait; *Omnia mandata facta deputantur; quando, quicquid non fit, ignoscitur.*

AVTOR. Vnus omnium æstatum, Patrum, Doctorumque consensus est in tria hæc:

1. Legem Dei absolutè esse poſſibilem, non per solas naturæ vires; sed per gratiam Dei.

2. Opera bona iuſtorum absolutè sunt iusta, & quodam modo perfecta, ſic tamen ut perfectione augescere queant.

3. Operibus bonis iusti fiunt iuſtores.

1. Legem impletu poſſibilem eſſe Scriptura docet. Vide in Antichristo quæſt. 42.

2. Docet S. Patrum Traditio & Concilij Arauſicani II.

3. Ratio. Potest homo plus facere, quam præceptum: ergo & præcepta implere. Antecedens, quia: Matth. 19. *Si vis ad vitam ingredi, serua mandata, seruau. Porro, Si vis perfectus eſſe vende omnia.* &c. Vbi Chrys. hom. 8. de pœnit. *Multi ipsa ſuperant peccata.*

2. Si eſſen: impossibilia, neminem obligarent præcepta; ac proinde nec præcepta forent, nec præuaricatio.

3. Foret Deus tyrannus, qui abamicis etiam exigeret tributū impossibile solutu; idq; etiam iure politico, quod ex naturaliac diuino promanat.

4. Quia Rom. 8. Christus passus est, vt iustificatio legis impleretur in nobis. Ideo docuit nos orare, Fiat voluntas tua sc. ait S. Cypr. & Aug. vt impleamus præcepta.

5. Quia iustificati habent Sp. Sanctum & hic parit fructus Spiritus, Gal. 5. Caritas, gaudium, pax. &c. Atqui ait, Adversus huius modi non est lex, sc. accusatrix eorum. Proinde suprà, Si spiritu ducimini, non estis sub lege. Quia Rom. 8. Lex spiritu vita liberavit me à lege peccati & moris: nam Spiritus facit legem nos implere.

6. Quia omnes iustificati, ex Deo nati sunt: At I. Ioan. 3. Qui natus est ex Deo, non peccat: nam legem impler, nō præuaricatur.

DICO AD I. S. Petrus loquitur tantum de Ceremoniali lege Circumcisio nis, & suffocati, quæ solis naturæ viribus obseruari quibat, nec tamen saluabat: Iuncta autem Morali erat ferre importabilis; sola tamen Moralis est portabile iugū Dei gratia supponente.

AD II. Maledicti sunt, qui suis viribus naturæ absq; Dei gratia credūt impleri legem posse: Et hi ex operibus legis sunt: At cum gratia Dei, Rom. 2. Factores legis iustificabuntur.

AD III. De actu concupiscendi est sermo, quem lèpè sentimus, cum etiam non consentimus.

AD IV. Venialiter peccantes legem non præuaricantur quia peccata venialia sunt imperfectè peccata,

& propter , non contra legem.

AD V. Christus semper est Medicus minimè otiosus, tum gratiam subministrando nobis ad operandum; si quia Sanguis eius nos emundat ab o mni peccato ven. & mort.

AD VI. De hac summa legem im plendi perfectione, lota unū aut unū pex non præteribit, ibi fit Sermo: & in hanc incurrentes imperfectiones ve niales ignoscuntur.

QVÆSTIO LXXVII.

An hoc, Non concupisces, si ob seruat u pos sible?

LUTHER ANI pariterque CALVINIANI contendunt Legem, Non concupisces, esse impossibilem: Eo quod Concupiscentia in actu primo, seu pronitas, sit ipsum peccatum originale; Et eadem in actu secundo, seu motus rationem præueniens; Itemque Confusus eius, sint peccata mortalia. Quæ tria eo cauentur præcepto impossibili.

SVADENT tum aliis, alibi tractatis, cum isto Aug. l. 1. de Nuptiis & Concup. c. 23. si fit, Non Concupisces; solum fiat hoc, Posse concupiscentias tuas non eas insinuans hoc posse, illud non posse seruari. Quod ait, lib. de spir. & lit. c. 36. prius ad immortalem, posterius ad mortalem vitam pertineat.

AUTOR. In uno, Non concupisces, tri spectantur; 1. Concupiscentia in actu primo: 2. in actu secundo, motus præuerens rationem. 3. Consensus. Concupiscentia in actu primo non est p. or. Patet suprà quest. 23. sed naturæ pronitas ex se inculpabilis: Nec motus primi primi sunt pec. actuale sed consensus solus, eo prohibitus præcepto ac proinde possibili. Ita explicat id Scriptura, vt Eccl. 5. Ne sequaris informitum

dine tua

